

[Ministeren for skatter og afgifter]

at sikre en passende fornyelse af vores produktionsapparat.

Hr. Bollmann talte om tilbagevirkende kraft. Jeg har meget svært ved at se, at der skulle være et sådant problem i dette lovforslag. Tværtimod er der taget alle mulige hensyn til dem, der har kontraheret i god tro til, at dette ekstraordinære fradrag også skulle fungere videre i 1981.

Til hr. Anders Poulsen skal jeg kun sige, at det er korrekt, at det indgik i aftalen mellem venstre og socialdemokratiet, at dette ekstraordinære fradrag også skulle virke i 1980, men der ligger ikke i denne enighed en, skal vi sige forpligtelse, en binding, som ikke giver os mulighed for i en situation, hvor vi har den opfattelse, at dette fradrag ikke virker hensigtsmæssigt, at stille forslag om, at det ophæves, og det tror og håber jeg også at hr. Anders Poulsen er enig med mig i.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Og så må jeg bedrøve dem, der havde glædet sig til et lørdagsmøde, med, at vi nu går over til det sidste punkt på dagsordenen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af:

Forslag til lov om grundskyld til staten af landbrugsejendomme.

(Lovforslag nr. L 67. Fremsat 4/12 79).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Egon Jensen (S):

Må jeg allerførst takke formanden for hans ædelmodighed og sige, at vi glæder os til at have fri lørdag.

Der har stået og står megen blæst omkring dette forslag om ekstraordinær grundskyld af landbrugsjord på 11 promille, formentlig på forkerte præmisser. Lad det være slået fast, at der ikke er tale om en straffeekspedition mod landbruget, men derimod om et forsøg på at stille alle befolkningsgrupper lige i forbindelse med en række ubehagelige indgreb for at rette op på landets vanskelige økonomiske situation.

Statsministeren har tidligere udtalt, at man ikke kunne undgå at træde på mange ømme tæer, og det er åbenbart også tilfældet her.

Det er tidligere sagt, at der for den devaluering, som blev foretaget for kort tid siden, ikke skulle gives compensation til nogen grupper i samfundet, og så er det vel naturligt, at dette også kommer til at gælde for landbruget. Her er ikke tale om, at man tager noget fra landbruget; der kan højst blive tale om, at landbruget ikke i 1980 får en ekstra indtægt på ca. 800 mill. kr., som man ikke kunne regne med at få.

I øvrigt er jeg tilfreds med, at loven kun skal virke i 1980; så kan vi komme tilbage til problemet.

Socialdemokratiet har megen respekt for og anerkender landbrugets dygtighed til at producere og finde nye veje, og vi må jo erkende, at vi har brug for hinanden. Dette falder nøje i tråd med, at socialdemokratiet gennem årene har fået gennemført love, som på mange måder har været til gavn for landbruget. Lad mig bare i forbindelse med promiller nævne de 3,5 promille amtskommunal grundskyld, som skal støtte landbrugets animalske produktion, og der kunne nævnes en lang række andre love. Socialdemokratiet hilser med tilfredshed, at der afsættes 200 mill. kr. til støtte for vanskeligt stillede landmænd, og vi erkender blankt, at adskillige landmænd er i økonomiske vanskeligheder. Men det er landbruget ikke ene om.

Det kan ikke være rigtigt, at landbrugets økonomiske problemer skal løses over en devaluering. Det må ske på en anden måde.

Når man fra landbrugsside truer med forskellige voldsomme reaktioner, hvis lovforslaget vedtages, nægter jeg at tro på det, eftersom man også fra landbrugets side har vendt sig voldsomt mod overenskomststridi-